

hed tilstede, men da jeg har faaet Ordet saa langt hen i dette Møde, og det er aabenbart, at denne Sag synes at have mistet sin Interesse for Thingets ærede Medlemmer, skal jeg ikke forbyde mig i Enkelthederne. Jeg skal derfor, uagtet jeg har et stort Materiale i den Henseende til min Naadighed, indskrænke mig til at henvise til de enkelte Udsnit eller Kapitler i Udkastet, og da navnlig til de Kapitler, som handle om Forsyndelse mod militære Pligter i Almindelighed eller i visse Forhold, nemlig Kapitel 10 og Kapitel 11, som handle om Forbrydelser med Hensyn til Krigsmagtens Penge og Gods, og beide disse Kapitler sammenholdte med de Kapitler i den almindelige borgerlige Straffelov, som handle om Forseelser imod Gienomsretten. Jeg tror, man vil komme til at give mig Ret i, at der virkelig efter den Naade, hvorpaa Bestemmelserne ere givne, lades ikke liden Uklarhed tilbage. Forholdet mellem Straf for simpelt Tyveri og det Tyveri, som i Loven karakteriseres som indeholdende Forsyndelse mod den militære Pligt, er ikke klart, og de Bestemmelser, som findes — for at nævne nogle Paragrafer — i §§ 192 og 193, hvor der henvises til de øvrige Love om Tyveri eller siges, at Straffen i Dvrigt bestemmes efter den borgerlige Straffelov, ere virkelig heller ikke klare; navnlig kan der opstaa Spørgsmaal om Virkningen af Forbrydelsers Gjentagelse, som jeg vel ikke vil negte, at man nok vil kunne finde en Besvarelse paa ved at forbyde sig i Loven og sammenholde den med den almindelige borgerlige Straffelov; men jeg tillader mig at formene, at det, som Loven foreligger, vil være meget vanskeligt — i alt Fald for de Militære, som faae med dens Anvendelse at gjøre — at have Svær paa rede Haand. Medens jeg omtaler Forholdet mellem den borgerlige og militære Straffelov i Almindelighed, skal jeg dog berøre et enkelt Punkt, fordi jeg deri ikke er enig med min ærede Sidemand, medens jeg ellers i saa Meget er enig med ham. Jeg savner i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Forbedringshusarbejde i kortere Tid kan ombyttes med den for den militære Straffelov eiendommelige Straf: Strængt Fængsel paa Band

og Brød. Jeg har hidtil været tilbøielig til at anse det for en Binding, man skulde naae netop ved Indførelsen af denne eiendommelige Straf, strengt Fængsel paa Band og Brød, at man derved i flere Tilfælde kunde undgaa Anvendelse af Strafarbejde, og jeg ser ikke, hvad der skulde være til Hinder for at indfætte en Bestemmelse, der bemyndigede Krigsretten til at anvende strengt Fængsel paa Band og Brød i Stedet for Forbedringshusarbejde i 6—12 Måneder. Dette har jo sin Betydning, fordi der findes den Regel i Lovudkastet, som jeg anser for at være ganske i sin Orden, at, naar Noget henses til Strafarbejde, bliver han værdig til videre at tjene i Hæren eller paa Flaaden. Jeg tror, at man ved at gennemgaa den almindelige borgerlige Straffelov, der jo danner Fundamentet ogsaa for den militære Straffelov, vil komme til det Resultat, at der vel kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af Forbedringshusarbejde i Tilfælde, hvor der neppe er Grund til at erklære den Paagjældende for uværdig til at tjene i Hær og Flaade. Ved en Bestemmelse, der gav Myndighed til at anvende strengt Fængsel paa Band og Brød i Stedet for Forbedringshusarbejde i ringere Grader, vilde der blive aabnet en Mulighed for at bevare den Paagjældende for Hær eller Flaade, naar hans Forbrydelse var af mindre Betydning. — Væsentligere end dette er imidlertid det Spørgsmaal, som jeg alt har hentydet til, om Udkastet kan siges tilfulde at have tilegnet sig Principerne i den almindelige borgerlige Straffelov. Dette tror jeg ikke kan siges. Navnlig i een Retning forekommer det mig, at Lovforslaget staar tilbage for den almindelige borgerlige Straffelov, nemlig med Hensyn til at tillægge det subjektive Moment i Forbrydelsen den Vægt, som det bør have. Min ærede Sidemand (Chr. Rimestad) har allerede gjort opmærksom paa et enkelt Tilfælde, hvor man synes at se for meget bort derfra, nemlig hvor der er Tale om Bold mod Overmand. Han nævnedes som Exempel § 121, hvorefter Straffens Størrelse kun skal bero paa Gjerningens Følger og derimod ikke paa den forbryderiske Villie, som den Paagjældende har lagt for Dagen. Men denne Bestemmelse er